

Prefațator: Petre Isachi

Redactor: Mioara Băluță

Coperta: Mioara Băluță

Grafica: Iancu Săndel

Prepress: Rovimed Publishers

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

COROCEA, VALERIU

Administrator de prostii / Viorel Valeriu Coroceea ; pref.:

Petre Isachi. - Bacău : Rovimed Publishers, 2020-

3 vol.

ISBN 978-606-583-925-0

Vol. 2. : Bâlcii bipedelor. - 2020. - ISBN 978-606-583-927-4

I. Isachi, Petre (pref.)

821.135.1

©Viorel Valeriu Coroceea

©Editura Rovimed Publishers, 2020, pentru prezenta ediție

Toate drepturile rezervate. Nicio parte din această carte nu poate fi reprodusă sau difuzată în orice formă sau prin orice mijloace: scris, foto sau video, exceptând cazul unor scurte citate sau recenzii, fără acordul scris din partea autorului.

ROVIMED PUBLISHER

Războieni, Nr. 8/B/17/600031, Bacău, România

Tel.: (+4234) 537411

Fax: (+4234) 515300

e-mail:editura@rovimed.com

www.rovimed.com

Viorel Valeriu COROCEA

ADMINISTRATOR DE PROSTII

II

Bâlcii bipedelor

Rubrică adresată celor agățați de viață (Boli de munte la câmpie)

Critica este o ofticoasă declarație a impotenței artistice, adresată roditorilor semeni cărora le plac slăbiciunile și ofica altora...

Dacă puteți considera că viața e o lungă bătaie de joc, atunci, pentru a scrie adevăruri contemporane... trăiți-le!

Imaginăm truda creatorului de amfore, apoi cerința exteriorului: **f o r m a...** cea îndelung privită pentru a deveni cuceritoare.

Omul dăinuie prin creație și procreere, totdeauna ocazionate de însoțiri.

În final piere, ca orice factor de bun consum, prin epuizarea consumabilelor.

Dacă ți-aș spune că iluzia a fost inventată pentru a crea **o a r t ă** și **o a l t ă f e m e i e**, ai zice:

- Dom`le, dă-te la o parte!

(Și ai fugi și tu... după creația ciudatei creaturi!)

Cuprins

Petre Isachi, Totul coboară dintr-un bolovan...	5
Ritul și mitul	19
Omul rit și mit(I)	21
Omul, râțul, mitul(II)	27
„Libro de buen amor”	35
Botezul	46
Rătăcirea	47
Institutul de monogamie al bărbatului	49
Compilare științifico-literară cu viziuni proprii	51
Omul fărădelegii	53
Nunta	55
Nuntă-n cer	57
Aluzii literare	63
Fanta-l satisface!	65
Mimetismul tragic al statuilor vii	66
FEMEIA articulată psiho-literar	67
Lit(orală)	71
Correspondență	73
Bulevardistele	75
Un tir	78
Scrisoare litorală	79
Cu trenul spre iubire	81
Anunțuri	82
Nuvelă litorală	83

Introspecții sexuale	91
Sexul	93
Pubisuri proeminente, găurici și păsărici de instruit	101
Monolog vagino-labial	103
Testicole și anexe	105
Încleierea convențională între oameni	106
Poezia orgiei	108
Parastas	112
Vis de primăvară	113
Catarsis	118
O dă femeii	121
Bela figura	123
Rubrică adresată celor agățați de viață	130

RITUL ȘI MITUL

OMUL RIT SI MIT (I)

Femeia și bărbatul, mitul și ritul sunt realități existențiale - ingrediente inerente și necesare - angrenate în preocupări ocupaționale trebuincioase vieții.

Ritualurile (și de împerechere), prin stereotipia lor, se constituie ca *eșapamente de descărcare ale Sistemului Nervos Central* încordat după: acumulări de informație, crize de adaptabilitate la dubla ambitalitate (naturală și artificială).

Miturile sunt definite ca *o modalitate de adaptare a grupurilor omenesti la fiecare întâlnire dintre spiritualitate și mediu*.

Se remarcă *du alitate a naturii* - natura care modifică și cea modificată - precum și *raportarea om - mediu*, ca un flux continuu. În cadrul acestei mobilități se constituie însăși ființa umană!

Este necesară totuși întoarcerea la axiomele depășite, pentru a le revizui în alt context, pentru că *natura informațională distruge ființa umană în intersecțiile sale istorice*. Reamintim evoluția mitică a istoriei umane în cronologia ipostazelor:

- **omul arcadic** - *Adam și Eva erau amândoi goi și nu se rușinau.*
- **descoperirea de sine** (beatitudinea primordială ieșită din inconștiența animalică): *M-am temut fiindcă eram gol și m-am ascuns.*
- **inventarea limbajul articulat.**
- **emanciparea** - descoperă abstracția și bănuiește caracterul tragic al existenței.

- **setea de informații** - săvârșirea păcatului original, înfruptarea din Pomul Cunoașterii Binelui și Răului.

- **sacrificiul cunoașterii** - destinul luciferic, ieșirea din circuitul terestru.

Menționăm și câteva procese considerate primordii ale evoluției:

- **gestica** (prin tot ce înglobează în ea: nonverbal, scris, manualitate, artă) apare prima din necesitate **ca mijloc de comunicare**.

- **percepția extrasenzorială** - reintegrată actual după procesul de hominizare.

- **limbajul** - inclusiv cel artistic - ce există numai în virtutea unui contact între oameni, suigeneris.

- **animismul** - (definit ca o nevoie de cunoaștere precisă a mecanismelor naturii, de impulsul de a însufleți obiectele și fenomenele responsabile din jur) este relevat-realizat prin mișcarea omului și a animalelor din ambient, deci **prin energia intrinsecă și extrinsecă**.

După izgonirea din Paradis (atentatul la cunoaștere), **păstrarea echilibrului uman este amenințată, apărând preocuparea** „să descoperim sursa acestei curse spre sinu-cidere și s-o lichidăm!”

Frica (este și imboldul principal al unui act)... va duce **la dezorientarea Eu-lui**, având și rolul de a trezi „*interesul pasionat pe care îl capătă individul față de destinul său personal*”

Adam și **Eva** pleacă de la cele **două stări arcadice de animalitate fericită**. Ulterior **femeia** ajunge **simbol al captivității instinctelor**.

Bărbatul devine un **nesăbuit în expansiunea lui**

planetară, un adaptativ. (El își va găsi satisfacerea nevoii de întrebări și prin orificiul - răspuns al femeii, prilejuitor de situații confortabile, ce se pare că mai sublimază din îngrijorări!)

Prima Doamnă, Eva, își conștientizează contribuția (oferta la, și pentru, adevărata fecundare a bărbatului), precum și **consecințele ei rodnice, inerente**.

Apare astfel și o formă a artei - **litolatria** - răspândită la cultele primare, **figurând energia masculină fecundatoare** (sub forma pietrelor falice) și **capacitatea reproductivă feminină** (în prefigurarea conștient artistică a maternității). Toate se integrează în categoria de **simboluri totemice**, (incluzând forța strămoșilor). E drept, se pare, executate tot de bărbat ca prim artist!

Sexualitatea ne apare ca având la origine *fenomene culturale colective ce satisfac un anumit stadiu psihic* - **al foamei cosmice de cunoaștere**. O „*indiscreție cosmică spre universul fenomenal*”, **mult mai presus decât mecanismele stratului instinctual omenesc**.

Sexualitatea este o *viteză biologică pe un drum ireversibil*. Durabilă printr-o existență verificată, ce mai lăsa totuși loc chinului căutărilor! Instinctul de conservare animală se transformă în cel de conservare a individualității umane, ca o entitate rațională **concretizând potențialul omenesc în cucerirea mediului natural**.

După cum se știe omul are o triplă capacitate: - de **a se informa, experimenta și a alege soluții**.

Dacă bărbatul consideră **femeia** ca un câmp de antrenament, tratând-o cu instrumente și metode naive, mai

târziu o va reconsidera ca o ofertă mai presus de nivelul instinctual.

Prin E a „homo sapiens” a învățat să acționeze cauzal și să genereze/generalizeze pe baze statistice.

„Omul e măsura tuturor lucrurilor”. (Protagoras)

Tot prin ea, f e m e i a, ajunge la **scepticismul tragic** de „homo viator”, permanentizându-și pendularea între două puncte necunoscute ce-i atrag atenția: **limitele omului** (ca măsură universală) și **universul imensurabil**.

Omul ca ins își confecționează propria mitologie.

Ea apare ca o **intimă transmitere spre urmași** și este **duală**: ceea ce vrea să transmită și ceea ce îl obligă împrejurările vieții.

Eboșele precursore se pot remarca la t â n â r:

- o **fantezie diriguitoare** (abia descins din animal, **fără experiență proprie și exercițiu logic** caracterizată prin crescuta **poftă de joc, disponibilitate afectivă, curioasă**) și
- o **fantezie interpretativă** (aducătoare de **plus valoare și noi viziuni**). El beneficiază și de **veghea onirică (gândirea confabulatorie a copilului)** și de „**puritatea adamică**”.

Acestea sunt neimpurificate de istoria culturilor și absorbite de „omul civilizat” (fără voia sa câteodată). Istorii ce adesea îl condamnă la tocirea funcțiilor senzoriale și îl adâncește într-o contemplare de și pentru sine!

N a ș t e r e a prilejuiește perpetuarea speciei *cu ființarea unor noi arii de ignoranță*, caracterizate prin reluarea procesului evolutiv (copilul plecând tot de la **tentația mentalității prelogice**).

Trecând și ajungând în scurt timp la maturitate, noul om

finalizează **actul psihic de asumare a responsabilității generative a universului**. Astfel omul își adaptează sieși natura (după adaptarea lui la natură), sporindu-și în final riscul de a trăi! Drept care **mitosfera** va apărea ca o **nișă spirituală a speciei homo**. (Fiecare se minte, luând-o de la capăt!)

B ă r b a t u l abandonează sentimentul de umilință și de supunere necondiționată față de ființa divină a adorației, E v a, reușind să ajungă la o **palpare spirituală a esenței incognoscibile a femeii**. („Abandon Exterminatorul” mai rămâne totuși cu ceva în mână!)

F e m e i a e acceptată în grup ca o **tradiție sacră**.

Ea avea, are și va avea un **caracter inițiativ, umplând un gol de cunoaștere**. Ea reprezintă:

- un **punct de convergență al speranțelor fundamentale**;
- un **punct de divergență al disperărilor unui grup social**;
- o **echilibrare a universului ca acțiune și a ideii de univers ca gândire**.

Ea a fost **sacralizată pretimpuriu**, în forme artistice rudimentare, constituindu-se într-un „**trup textual viu al revelației**”. Astfel, b ă r b a t u l intră în **redobândirea semnificațiilor istorice (arcadice), filozofice**. (Și acum, când privim femeia, simțim un strop din trecutul primordial!)

***, „Ordinea lumii depinde de ordinea riturilor!”**

Acesta este un exercițiu de memorizare, eșalonat cronologic și causal, al proceselor de realizare a operelor primitive. Cu scuza procentului de risc și cu particularitățile zonale tradiționale, transmise din creator în creator, r i t u l și m i t u l consacră o **venerare finală a actului esențial numit a r t ă**.

Figurând majoritar, f e m e i a și b ă r b a t u l, în tot